

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200240
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8220200240.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v spore žalobkyne: R. Ž., O.. XX.X.XXXX, F. B. XX, právne zastúpená: JUDr. Peter Vachan, advokát so sídlom Pavla Mudroňa, 010 01 Žilina, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská a mediačná, záujmové združenie právnických osôb so sídlom Dunajská 15, 811 01 Bratislava - Staré mesto, IČO: 45 744 581, sp. zn. PM-R/0116/0202 z 27.11.2019.

II. Žalobkyni voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu 5.2.2020 domáhala zrušenia rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská a mediačná, záujmové združenie právnických osôb so sídlom Dunajská 15, 811 01 Bratislava - Staré mesto, IČO: 45 744 581, sp. zn. PM-R/0116/0202 z 27.11.2019 ako aj náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnila splnením podmienok vyplývajúcich z § 45 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v znení neskorších predpisov (ďalej „ZoSRK“), keď rozhodcovské konanie bolo vedené na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky a to rozhodcovskej doložky uvedenej v článku 3 bod 3.11 zmluvy o úvere lepšia splátka zo dňa 3.8.2011. Poukázala na to, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná, spôsobuje hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán a preto je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Aj pri existencii deklarovanej alternatívy riešenia súdnych sporov (v súdnom i v rozhodcovskom konaní), táto bola len zdanlivá, pretože núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred rozhodcovským súdom vybraným zo stany veriteľa. Poukazujúc na rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 21.06.2018 sp. zn. 4Co/359/2017, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo 9/2012 zo 16.1.2013 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 371/2018-43 z 20.6.2018 mala za to, že rozhodcovský súd nebol oprávnený spor prejednať a rozhodnúť v rozhodcovskom konaní a preto rozhodcovský rozsudok predstavuje nulitný právny akt. Zmluvu o úvere lepšia splátka z 3.8.2011 považovala za absolútne neplatný právny úkon pre nedodržanie písomnej formy poukazujúc na to, že žalobkyňa v žiadosti z 27.7.2011 žiadala o úver vo výške 3 500,- Eur so splatnosťou na 8 rokov, zatiaľ čo žalovaný žiadosť schválil dňa 3.8.2011 s úverom vo výške 15 000,- Eur. V zmluve o úvere chýbali pritom aj ďalšie náležitosti ako je výška mesačnej splátky, úroková sadzba, základný súbor poistenia a ďalšie náležitosti jednostranne doplnené do článku 3 bod 3.1 priamo žalovaným. Preto

medzi zmluvnými stranami nedošlo ku konsenzu ohľadom náležitosti zmluvy o revolvingovom úvere a schválenie žiadosti zo strany žalovaného je potrebné považovať za odmietnutie návrhu a nový návrh, na ktorý však žalobkyňa nepristúpila. Zmluva o úvere je tak neplatná a to má za následok absolútnu neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, keďže rozhodcovská zmluva ako vedľajší záväzok sleduje osud hlavného záväzku.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo 7.7.2020 s poukazom na § 41 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní namietal, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná po zákonnej lehote. Ďalej k obsahu žaloby uvádzal, že je povinnosťou žalobcu preukázať, že zmluvu neuzavrel slobodne, s výnimkou prípadu, ak by v čase jej podpisu bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, resp. jeho spôsobilosť bola obmedzená. Uzatváranie zmluvy o úvere je proces, v ktorom podáva klient banky (žalobca) návrh na uzavretie zmluvy, následne banka vyhodnotí, či návrh na uzavretie zmluvy o úvere prijme alebo odmietne. V medziobdobí má klient priestor na preštudovanie si všetkých podmienok spojených s bankovým produktom a slobodne sa rozhodnúť či danú zmluvu o úvere bez výhrad uzatvorí. Žalobkyňa mala k dispozícii tak obchodné zmluvné podmienky ako aj všeobecné obchodné podmienky, keďže svojim podpisom na zmluve o úvere potvrdila skutočnosť, že si ich prevzala, preštudovala a vyjadrila s nimi súhlas. Podľa jeho názoru žalobkyňa mala možnosť odmietnuť uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy, čo však neurobil. Právna úprava umožňovala žalobkyni odstúpiť od zmluvy bez udania dôvodu s takými účinkami, že sa zmluva od začiatku zrušuje. Toto svoje právo žalobkyňa nevyužila, naopak peňažné prostriedky vyčerpala v celej výške, čím sa stala zmluva o úvere platnou a aj účinnou a banke ako právnenému predchodcovi pohľadávky zo zmluvy o úvere vznikol nárok na plnenie pohľadávky zo strany dlžníka (žalobcu). Súčasne v podaní vzniesol námietku nedostatku právomoci súdu tento spor prejednať.

4. Žalobkyňa v replike z 26.8.2020 s poukazom na ustanovenia zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní označila žalovaným uplatnené prostriedky procesnej obrany ako bez právneho významu. Zvýraznila, že výber stáleho rozhodcovského súdu pritom uskutočnil jednostranne sám veriteľ, ktorý zostavil znenie spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Vychádzajúc z komplexnej úpravy spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je potom potrebné považovať takúto rozhodcovskú doložku v celosti za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to aj v nadväznosti na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (C-240/98 až C-244/98, C-40/08, C-473/00, C-243/08, C-168/05). V predmetnom prípade bola uzavretá neplatná spotrebiteľská rozhodcovská doložka, táto nemohla platne založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu, odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. marca 2012 sp. zn. 6Cdo 1/2012). Štandardná formulárová zmluva sa nestáva individuálne dohodnutou len tým, že spotrebiteľ má v úzkej časovej lehote hneď po podpise zmluvy právo túto odmietnuť (resp. od nej odstúpiť). Navyiac od zmluvy možno odstúpiť len v prípade, ak je platná, pričom od absolútne neplatnej zmluvy sa odstúpiť nedá. Ak je zmluva od začiatku neplatná ex tunc, nie sú splnené zákonné podmienky na dodatočné zrušenie zmluvy. Vo svojom záverečnom stanovisku z 22.10.2020 nad rámec už uvedeného poukázala aj na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/72/2019 zo 7.5.2019.

5. Žalovaný v duplike 2.9.2020 konštatoval, že žalobkyňa mala možnosť si vybrať, či sa podrobí rozhodcovskému konaniu, alebo spory vyplývajúce zo zmluvy prejedná všeobecný súd, uzatvorila spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, kde súhlasila s tým, aby spory zo zmluvy o úvere s Poštovou bankou, a.s. riešil rozhodcovský súd, ktorý vydal napadnutý rozsudok v prejednávanej veci, pričom túto zmluvu uzatvárať vôbec nemusela a rozhodne nebola podmienkou poskytnutia úveru zo spotrebiteľskej zmluvy, preto v tejto žalobe namietaná neplatnosť rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej podmienky neobstojí. Vo svojom záverečnom stanovisku 15.1.2021 poukázal na obsah § 93b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, podľa ktorého Banky a pobočky zahraničných bánk sú povinné ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov [§ 5 písm. i)] budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa osobitného zákona. Žalovaný podľa neho nemal inú možnosť ako podať žalobu na rozhodcovskom súde v zmysle dohodnutej rozhodcovskej doložky PB, a.s. v zmysle § 93b odsek 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Rozhodcovská doložka obsiahnutá v spotrebiteľskej zmluve nie je neplatná automaticky (ex lege), ale

je potrebné v každom jednotlivom prípade ju skúmať, ako má rozhodcovská doložka spôsobiť ujmu spotrebiteľa a značnú nerovnováhu v jeho právach a povinnostiach, ktoré mu z rozhodcovskej doložky vyplývajú a svoje tvrdenia riadne podložiť dôkazmi. Poukázal tiež na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 18CoE/132/2013 z 26.6.2013, uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 2CoE/292/2012-59, ďalej č.k. 2CoE/492/2012-42 z 28.11.2012, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoE/68/2012 zo dňa 30.10.2012 a iné, namietajúc narušenie princípu rovnosti účastníkov konania v prípade vyhoveniu návrhu.

6. Žalobkyňa v podaní z 22.10.2020 a žalovaný v podaní z 15.1.2020 súhlasili podľa § 177 ods. 2 písm. b) s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania. Preto súd vo veci nenariadil termín pojednávania ale v zmysle § 219 ods. 3 C.s.p. päť dní pred dňom verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a na jeho webovej stránke miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku.

7. Vo veci súd vykonal dokazovanie oboznámením rozhodcovského uznesenia Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská a mediačná sp. zn. PM-R/0116/0202 z 25.11.2019, napadnutého rozhodcovského rozsudku, zmluvou o úvere - lepšia splátka uzavretou medzi Poštovou bankou a.s. a žalovanou z 3.8.2011 pod č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva o úvere“), obchodnými podmienkami pre úver-lepšia splátka, znením všeobecných obchodných podmienok Poštovej banky a.s. platnými od 1.8.2011, výzvou Poštovej banky a.s. na úhradu dlžnej sumy zo 7.1.2013 doručenej žalovanej 10.1.2013, predpisom splátok k úveru, upomienkou z 12.10.2012, výpisom z bankového systému - Aktuálny stav úveru z 31.8.2015 a ostatným obsahom spisu, pričom vo veci zistil nasledovný skutkový stav.

8. V napadnutom rozhodcovskom konaní sa najskôr Poštová banka a.s., následne po zmene subjektov na žalujúcej strane žalovaný domáhal od žalobkyne zaplata sumy 3 350,03 Eur s príslušenstvom, ktorá mala predstavovať pohľadávku žalovaného zo zmluvy o úvere - lepšia splátka uzavretej 3.8.2011 pod č. XXXXXXXXXXXX. Napadnutým rozhodcovským rozsudkom bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalovanému sumu 2 892,35 Eur s úrokom vo výške 15,90% a úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne z dlžných súm a za obdobia v tomto rozsudku bližšie špecifikovaných, ďalej sumu dlžných kapitalizovaných a úrokov z omeškania v sume 1 347,46 Eur, ako aj nahradiť žalovanému trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 156,78 Eur a trovách právneho zastúpenia v sume 131,01 Eur. Rozhodcovský súd v touto žalobou napadnutom rozhodcovskom rozsudku ustálil, že zmluva o úvere spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti, bola platne uzavretá, neobsahuje neurčité a nezrozumiteľné ustanovenia, veriteľom požadované plnenie nie je založené na neprijateľných zmluvných podmienkach, žalobkyňa čerpalá úver v sume 15 000,- Eur, poskytnutý úver však nesplácala v súlade s dohodnutými podmienkami a preto bola Poštová banka a.s. oprávnená vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Podľa tohto rozsudku mala neuhradená časť istiny úveru k 31.8.2015 predstavovať sumu 3 350,- Eur, pričom žalobkyňa v dňoch 9.9.2015, 8.10.2015, 11.1.2015, 10.12.2015, 7.1.2016, 10.2.2016, 8.3.2016, 5.4.2016, 3.5.2016, 6.6.2016, 7.7.2016 a 3.8.2016 uhradila spolu 12 splátok po 38,14 Eur. Zo žalobou uplatnených kapitalizovaných úrokov a úrokov z omeškania rozhodcovský súd z pôvodne žiadaných 1 434,53 Eur priznal žalovanému nárok na sumu 1 347,46 Eur, pretože takáto ich výška vyplývala z listiny označenej ako Aktuálny stav úveru, ktorý v rozhodcovskom konaní predložil žalovaný. Svoju právomoc na rozhodnutie Stály rozhodcovský súd odvodzoval od skutočnosti, že obchodná spoločnosť ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIAČNÁ, a.s. (ako zriaďovateľ Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIAČNÁ, a.s.) sa za účelom splnenia podmienok zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a zákona o rozhodcovskom konaní stala členom záujmového združenia právnických osôb Rozhodcovská a mediačná, so sídlom záujmového združenia Dunajská 15, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, Slovenská republika, IČO: 45 744 851, záujmové združenie

9. Zo zmluvy o úvere predloženej do konania žalobkyňou súd zistil, že v kontraktačnom procese žiadala a o úver v sume 3 500,- Eur, v zmluve však bola ako výška poskytnutého úveru v časti [3.1] uvedená suma 15 000,- Eur, celková výška nákladov spotrebiteľa 5 398,99 Eur, výška mesačnej splátky 255,24 Eur, výška úrokovej sadzby 8,9% p.a., dátum konečnej splatnosti úveru 15.8.2018, počet mesačných splátok 84, číslo úverovej zmluvy XXXXXXXXXXXX a pod týmito údajmi popis, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V tejto súvislosti bolo zistené, že v úvodnom návetej tohto bodu je uvedené: „Predmetom Zmluvy o úvere (ZoÚ) je poskytnutie úveru (vyplní Banka, príp. dlžník)“. Bod [3.11] zmluvy znie: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto ZoÚ, vrátane sporov o jej vznik, platnosť

a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10., II. časti Všeobecných obchodných podmienok. Zmluvné strany zároveň vyhlasujú, že sa oboznámili s obsahom rozhodcovskej doložky a s dôsledkami jej uzatvorenia. Zmluvné strany berú na vedomie, že rozhodnutie Rozhodcovského súdu je konečné a záväzné a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

10. Podľa bodu 10.1 do spisu doložených Všeobecných obchodných podmienok účinných od 1.8.2011 všetky záväzkové vzťahy medzi Bankou a Klientom sa riadia platnými právnymi predpismi Slovenskej republiky a v súlade s nimi budú vykladané, pokiaľ nie je medzi Bankou a Klientom dohodnuté inak.

11. Podľa bodu 10.2.2. Všeobecných obchodných podmienok Banka a Klient sa dohodli na rozhodcovskej doložke týkajúcej sa riešenia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých pri poskytovaní Služieb, Bankových produktov a/alebo vykonávaní Bankových obchodov, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik príslušnej Zmluvy, a to v nasledovnom znení:

a/ pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom Banka, predloží tento spor na prerokovanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania;

b/ pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom Klient, je oprávnený predložiť tento spor na prerokovanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania alebo všeobecnému súdu.

12. Podľa bodu 10.2.3 Všeobecných obchodných podmienok ak Klient, najneskôr pri uzavretí Bankového obchodu a/alebo Zmluvy nedoručí Banke písomne oznámenie, že s rozhodcovskou doložkou nesúhlasí, má sa za to, že ju prijal.

13. Z predpisu splátok k úveru č. XXXXXXXXXXXX bol zistený rozpis splácania úveru na 96 splátok, z nich 94 po 65,- Eur, a 1 v sume 12,28 Eur, pri celkovej výške úveru v sume 3 500,- Eur (3 463,97 + 36,03 Eur).

14. Z výpisu z bankového systému Poštovej banky a.s. označeného ako „Aktuálny stav úveru k 31.8.2015 bolo zistené, že žalobkyňa čerpala úver v sume 3 500,- Eur, veriteľ vykázal splatených 149,97 Eur a nesplatená istina úveru predstavovala sumu 3 350,03 Eur.

15. Z predloženého rozhodcovského uznesenia Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská a mediačná, sp. zn. PM-R/0116/0202 z 25.11.2019 vyplýva, že v priebehu napadnutého rozhodcovského konania došlo k uzavretiu Zmluvy o postúpení pohľadávok č. I./2016 a II./2016 zo 6.10.2016.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

18. Podľa § 43a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, (ďalej „Občiansky zákonník“) účinného k 3.8.2011, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

19. Podľa § 44 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

26. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 4, písm. r/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

28. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Podľa § 73 ods. 5 ZoSRK, rozhodcovská zmluva medzi spotrebiteľom a dodávateľom uzavretá pred 1. januárom 2015 odkazujúca na rozhodovanie pred stálym rozhodcovským súdom podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 zakladá právomoc stáleho rozhodcovského súdu zriadeného podľa tohto zákona, ak bol zriaďovateľ stáleho rozhodcovského súdu podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 v čase podávania žiadosti členom zriaďovateľa stáleho rozhodcovského súdu podľa tohto zákona (ďalej len "nástupnícky stály rozhodcovský súd"). Členmi zriaďovateľa nástupníckeho stáleho rozhodcovského súdu musia byť v čase podávania žiadosti aspoň traja zriaďovatelia stálych rozhodcovských súdov, ktorí vykonávali činnosť aspoň 24 mesiacov pred účinnosťou tohto zákona, ak nejde o zriaďovateľa, ktorý má podľa osobitného predpisu¹⁰) povinnosť zriadiť a na vlastné náklady udržiavať stály rozhodcovský súd.

31. Podľa § 45 ods. 1 ZoSRK účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,

i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa (napr. § 53 OZ) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu.

j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,

k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,

l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

32. Podľa § 46 ods. 1, veta prvá ZoSRK žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania.

33. Podľa § 46 ods. 2 ZoSRK doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1, a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

34. Podľa § 47 ods. 3 ZoSRK ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z toho dôvodu, že stály rozhodcovský súd rozhodol na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, a ak konanie pokračuje pred stálym rozhodcovským súdom podľa odseku 2, je stály rozhodcovský súd v ďalšom konaní viazaný právnym názorom súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo o inom porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

35. Podľa § 73 ods. 3 zákona ZoSRK rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

36. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, v znení účinnom k 3.8.2011 (ďalej len „zákon č. 244/2002 Z. z.“) , rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

37. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z., rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

38. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z., rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

39. Na základe vyššie opísaného zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení súd uzatvára, že vzťah medzi stranami je bezo sporu vzťahom spotrebiteľským, kde žalovaný ako aj jeho právny predchodca - Poštová banka a.s. konali v postavení dodávateľa a žalobkyňa v postavení spotrebiteľa. Aj spory medzi účastníkmi takéhoto vzťahu sú nepochybne spormi spotrebiteľskými, o ktorých možno rozhodovať v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní len za splnenia podmienok stanovených ZoSRK, teda len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3, pričom len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 ZoSRK môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

40. V súvislosti s predloženým sporom súd prvotne skúmal dodržanie lehoty pre jeho možné iniciovanie, ktorá vyplýva z § 46 ods. 1 ZoSRK, podľa ktorého žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Uvedená podmienka bola v danom prípade splnená, keďže napadnutý rozhodcovský rozsudok bol vydaný 27.11.2019 a žaloba na súd bola podaná 5.2.2020.

41. V danom prípade podľa názoru súdu bolo z obsahu doložených dôkazov preukázané, že žalobkyňa svojou žiadosťou z 27.7.2011 (vyplnená vo formulári vlastnou rukou) žiadala Poštovú banku a.s. o poskytnutie spotrebiteľského úveru v sume 3 500,- Eur a nie v sume 15 000,- Eur, ktorá je uvedená v inej časti zmluvy označenej bodom [3.1]. Z obsahu bodu [3.1] vyplýva dodatočné dopĺňanie zmluvy Poštovou Bankou a.s. využitím programových technických prostriedkov, keďže zo spôsobu vyplnenia tejto časti zmluvy je zrejmé, že išlo o dodatočnú dotlač časti zmluvy o úvere. Pokiaľ teda žalovaný podpísal zmluvu o úvere s inými obsahovými náležitosťami, než boli uvedené v pôvodnej žiadosti (návrhu) žalobkyne, nemohlo medzi nimi dôjsť k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere s parametrami uvedenými v bode [3.1] zmluvy o úvere. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu. V danom

prípade prijatie žiadosti o úver (návrhu zmluvy) právnym predchodcom žalovaného a obsahovalo zmeny, ktoré neboli medzi účastníkmi zmluvy písomne dojednané a preto nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 15 000,- Eur.

42. Medzi stranami však súčasne nie je sporu o tom, že žalobkyňa čerpala od právneho predchodcu žalovaného úver v rozsahu sumy 3 500,- Eur, teda zo strany Poštovej banky a.s. došlo k poskytnutiu tohto úveru bez platnej písomnej zmluvy. Pokiaľ právny úkon - zmluva o spotrebiteľskom úvere - nebol urobený písomne, takýto úver je podľa § 9 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov bezúročný a bez poplatkov. Tým, že zmluva nebola dojednaná písomne, nemôže obsahovať ani platnú rozhodcovskú zmluvu/doložku - na jej dojednanie totiž pod sankciou jej neplatnosti vyžaduje § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. v spojení s § 73 ods. 3 zákona ZoSRK písomnú formu. V takom prípade však je naplnený dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku zakotvený v § 45 ods. 1 písm. e) ZoSRK, pretože spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahovala náležitosti podľa § 3, resp. tu je iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

43. Dôvody pre zrušenie napadnutého rozhodcovského rozsudku sú dané aj v prípade, že by strany boli viazané tou časťou predloženej zmluvnej dokumentácie, ktorá je obsiahnutá v bode [3.11] zmluvy o úvere z 3.8.2011. Podľa označeného bodu mala medzi stranami existovať dohoda o riešení sporov podľa rozhodcovskej doložky, ktorá bola súčasťou bodu 10.2.2 všeobecných obchodných podmienok. Z preskúmania tejto časti zmluvnej dokumentácie však súd dospel k záveru, že pri uzatváraní zmluvy o úvere veriteľom predložený formulár zmluvy neumožňoval spotrebiteľovi vyznačiť na ňom svoj prípadný súhlas alebo nesúhlas s dohodou o riešení vzájomných sporov z o zmluvy v rozhodcovskom konaní, t.j. neumožňoval spotrebiteľovi odmietnuť prípadnú rozhodcovskú zmluvu/doložku. Rozhodcovská doložka bola súčasťou obchodných podmienok, ktorých obsah nemala žalobkyňa ako spotrebiteľka možnosť ovplyvniť. Samotná rozhodcovská doložka je nielen zakomponovaná v texte obchodných podmienok, ale žalobkyňa ako spotrebiteľka bola nútená podrobiť sa spotrebiteľskému rozhodcovskému konaniu, keďže konanie pred rozhodcovským súdom inicioval žalovaný. Rozhodcovskú doložku si žalobca ako spotrebiteľ vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami ani samostatne nemohol vyjednať. Mohol len zmluvu o úvere ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým všeobecným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Podľa názoru súdu takto uzavretá rozhodcovská doložka by aj v prípade, ak by bola platná z dôvodu splnenia podmienok vyplývajúcich z § 4 ods. 2 ZoSRK (t. j. jej platné písomné dojednanie) spôsobovala nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže nebola individuálne dojednaná, a tak v jej prípade ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Nemožno tak akceptovať obranu žalovaného opierajúcu sa o obsah nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 438/2018 z 11.6.2019, že žalobkyňa si mala možnosť vybrať, či sa rozhodcovskému konaniu podrobí. Na uvedenom nemôže nič zmeniť ani námietka žalovaného, že § 93b zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase uzavretia zmluvy vyžadoval od bánk a pobočiek zahraničných bánk povinnosť ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa osobitného zákona. Ani táto zákonná povinnosť totiž právneho predchodcu žalovaného - Poštovú banku a.s. nezbavovala povinnosti predložiť takýto návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy spotrebiteľovi v zhode so zákonnou úpravou na ochranu jeho práv, t.j. tak, že v prípade uzatvorenia úverovej zmluvy by mal spotrebiteľ možnosť uzavrieť alebo neuzavrieť takúto rozhodcovskú zmluvu v prípade uzavretia zmluvy o úvere a nie iba možnosť uzavrieť alebo odmietnuť zmluvu o úvere aj s rozhodcovskou zmluvou ako celok.

44. Z okolností prípadu teda vyplýva, že na základe neplatne uzavretej rozhodcovskej doložky opísanej vyššie rozhodcovský súd konal a vydal rozhodnutie, ktoré žalobkyňa napadla v tomto súdnom konaní. Je tak zrejme, že hoci rozhodcovský súd v napadnutom rozhodcovskom rozsudku aplikoval ustanovenia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, pochybil, pokiaľ rozhodcovskú doložku považoval za platnú a zaväzujúcu jej účastníkov a pritom založil svoju právomoc vec prerokovať a rozhodnúť (4. bod strany 6 rozhodcovského rozsudku). Rozhodcovský súd teda rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, a toto porušenie malo zásadný vplyv na výsledok sporu. Podľa názoru súdu je teda naplnený aj dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1, písm. i) ZoSRK. Rovnako naplnený je aj skôr uvádzaný dôvod pre jeho zrušenie vyplývajúci z § 45 ods. 1 písm. e) ZoSRK (vo veci bol zistený konkrétny dôvod neplatnosti

spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy), ale aj dôvody vyplývajúce z § 45 ods. 1 písm. j/ ZoSRK (rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré odporuje dobrým mravom, pretože veriteľovi priznáva úrok z úveru aj po jeho zosplatnení) ako aj z § 45 ods. 1 písm. l/ ZoSRK (rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože priznáva právo na zaplatenie úrokov a poplatkov, hoci zmluva o úvere neobsahuje ani náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. j/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a v dôsledku čoho bol úver poskytnutý Poštovou bankou a.s. bezúročný a bezpoplatkový). Navyše z napadnutého rozhodcovského rozsudku nemožno zistiť, z akého dôvodu podľa predloženej zmluvy o úvere mal byť žalobkyni poskytnutý úver v sume 15000,- Eur, hoci podľa ostatnej predloženej zmluvnej dokumentácie jej bol v skutočnosti poskytnutý spotrebiteľský úver len v sume 3 500,- Eur. Podľa názoru súdu tiež rozhodcovský súd pri svojom rozhodovaní nerešpektoval ustanovenia Smernice Rady č. 93/13/EHS a v rozhodcovskom konaní nerozhodoval rozhodca zvolený žalobkyňou. Vo veci ustálený záver tak podľa názoru súdu nemá potenciál zvrátiť ani ostatná právna argumentácia žalovaného prednesená v jeho záverečnom stanovisku z 15.1.2021.

45. V súvislosti so zistenými dôvodmi pre zrušenie napadnutého rozhodcovského rozsudku napokon súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 26.10.2006 vo veci C-168/05 Elisa María Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL., v ktorej Súdny dvor EÚ odpovedal na prejudiciálnu otázku španielskeho súdu vo vzťahu k výkladu smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, kde súdny dvor EÚ uzavrel, že „...smernica sa má vykladať v tom zmysle, že vyžaduje, aby vnútroštátny súd, na ktorý je podaná žaloba o zrušenie rozhodcovského rozhodnutia, posúdil neplatnosť rozhodcovskej zmluvy a zrušil toto rozhodnutie z dôvodu, že uvedená zmluva obsahuje nekalú podmienku, hoci spotrebiteľ sa dovoľával tejto neplatnosti nie v rámci rozhodcovského konania, ale výlučne v rámci žaloby o zrušenie.“ Teda pre vyhovenie žalobe postačovalo, aby sa žalobkyňa ako spotrebiteľka domáhala nedostatku právomoci rozhodcovského súdu v tomto súdnom konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, tak ako tomu bolo aj v danom prípade.

46. Podľa § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. Podľa § 255 ods.1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Keďže žalobkyňa mala vo veci plný úspech, v zmysle § 255 C.s.p. jej patrí voči žalovanému plná náhrada trov konania. Keďže súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie tejto náhrady trov konania, bolo rozhodnuté ako vyplýva z výroku II. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 CSP). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 CSP).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 CSP).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 CSP).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 CSP). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.